

Punkt har misforstået det ærede Medlem; Tidenden for igaar foreligger endnu ikke trykt. Den Bemærkning, jeg gjør, er altsaa kun under Forudsætning af, at jeg rigtig har forstået det ærede Medlem. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han igaar, da han nævnte Ansaffæren, antydede Muligheden af, at der for den Del af Krigsperioden, i hvilken Ansaffæren faldt, kunde være Uoverensstemmelse imellem Ordre, der vare udgaaede fra Krigsministeriet, og den øvrige Regjerings Anstuelser og Tanker. Forjaavidt jeg saaledes har opfattet det ærede Medlem rigtig, vil jeg kun udtale, at det er min Overbevisning, at der i den nævnte Periode af Krigen, hvori Ansaffæren faldt, ikke er givet nogen militær Ordre af større Bigtighed, uden at den har været givet efter foregaaende Konference og fuld Samstemning med Regjeringens daværende Chef, det nuværende Medlem fra Middelfart (Monrad). Jeg anfører dette, forjaavidt jeg har forstået det ærede Medlems Ord, kun som min Overbevisning om det Faktiske; men for at ikke noget Menneſte, heller ikke det ærede Medlem fra Middelfart, der jo synes at kunne misforstaa mig, skal tro, at der i denne min Udtalelse er noget som helst Angreb hverken paa ham, hans Karakter eller Hjertelag — det er saa langt fra at være Tilfældet — tillader jeg mig at tilføie, at de Ordre, der i den Tid af Krigen, i hvilken Ansaffæren indtraf, udgik fra Krigsbefyrelsen og vare billigede af den daværende Conseilspræsident, det nuværende Medlem fra Middelfart, alleſammen fuldt vilde kunne bestaa for Kritikkens Domstol, idet de hvilede paa det efter min Opfattelse fuldstændig rigtige Princip, at det er Regjeringen, der skal bestemme Maalet for Krigsførelsen, at det er Regjeringen, der skal tilvejebringe Midlerne, men at det er Hærens Overkommando, der skal have Gjennemførelsen og bære Ansvar for Midlernes Anvendelse. Jeg nævner dette udtrykkeligt, fordi jeg tror, at de Hovedordre, der udgik fra Krigsbefyrelsen i den nævnte Del af Perioden, og som vare i fuld Uoverensstemmelse med den daværende Conseilspræsidents, det nuværende ærede Medlems fra Middelfart (Monrad) Opfattelse, hvilede paa et rigtigt og sundt militært Princip. — Naar det ærede Medlem endvidere udtalte, at vi burde have stillet Ændringsforslag, ja saa veed jeg jo, at det er hans Mening; det have vi allerede hørt engang. Naar han derhos udtalte, at vor Udtalelse røbede en Mistillid til Lovforslaget, der var mistænkelig, uden at vi begrundede den, mener jeg, at det ærede Medlem der jagde Noget, som han efter min Opfattelse ikke er fuldt beret-

tiget til, naar vi forud have udtalt det Modſatte. Jeg har for min Person erklæret mig villig til at tage Lovforslaget uforandret, uagtet det ydste Punkt ikke havde min Sympathi, men jeg har ogsaa udførligt fremført mine Indvendinger derimod, og hvorfor jeg dog kunde gaa ind paa at tage det. Det ærede Medlem mente, at vi burde have stillet Ændringsforslag til Lovforslaget, og han udtalte den for os meget smigrende Bemærkning, at der saa maatte ved disse vilde have været et Udgangspunkt for en ny Fremtidsbehandling af Sagen. Hvor smigrende det end er, kan jeg dog ikke finde en saadan Begrundelse rigtig; at Ændringsforslag til et Lovforslag, som foreslaaes forkastet, skulde blive Udgangspunktet for en ny Behandling af Sagen, naar de ere fremsatte af, hvad der her i Salen er betegnet som „det magtesløse Mindretal“, om hvis Ord selve Chefen, der sidder her bag ved mig (Berg), for „det magtesløse Flertal“ har sagt, at de „neppe vilde blive hørt een Gang end mindre veiede ti Gange“. Jeg tror ikke, at de ville danne noget Udgangspunkt. Nei, hvad der mulig kan blive et Udgangspunkt for Forsvarssagens Gjennemførelse senere, er efter min Opfattelse noget ganske Andet. (Lh. Nielsen: Hvad er det da?) Jeg skal tillade mig at nævne det, der kan blive Udgangspunktet. Det vil være det, at det ærede Flertal eller den Del af det ærede Flertal, der virkelig vil noget alvorligt i Forsvarssagen, som virkelig fuldt har sluttet sig til, hvad der staar i dets Betænkning, at det ønsker Forsvarssagen ordnet i dens hele Omfang, vil tage det Spørgsmaal op: Hvad er Konsekvensen af dets egne Anstuelser? Hvad er Konsekvensen af det, at ville have en Forsvarsplan, der skal gennemføres i sit hele Omfang, og som ikke maa omfatte Kjøbenhavns Befæstning? Det er det Spørgsmaal, som vi for vort Bedkommende have ønsket overveiet, det er det, som det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) har ønsket overveiet i en Kommision. Det er er det, som vi Andre mente, kunde overveies bedre i Udvalget; men komme vi hen dertil, og det maa man gjøre, dersom der er nogen Alvor i de Herres Udtalelse om Folkets Villie for Forsvarssagens Ordning, saa maa man overveie det Spørgsmaal, dersom man à tout prix ikke vil have Kjøbenhavns Befæstning, men dog vil have et alvorligt Forsvar af Landet. Hvad skal man da gjøre? Jeg skal ikke være bange for at gaa ind paa en fuldstændig loyal Behandling af dette Spørgsmaal, jeg ønsker kun, at denne Forhandling, siden vi nu staa saaledes i det, som vi staa, maa